

**Товариство з обмеженою відповідальністю
«Фінансова Компанія «ГЕРЦ»**

**Примітки до фінансової звітності за період,
що закінчився «31» грудня 2018 р.**

1. Інформація про Товариство.

Повне найменування підприємства	Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «ГЕРЦ»
Скорочене найменування підприємства	ТОВ «ФК «ГЕРЦ»
Організаційно-правова форма підприємства	Товариство з обмеженою відповідальністю
Код ЄДРПОУ	39763909
Юридична адреса підприємства	65014, м. Одеса, вул. Єврейська, буд. 2А
Дата і номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і ФОП	24.04.2015 1 556 102 0000 055111
Розмір зареєстрованого статутного капіталу, тис. грн.	5 050 505.00
Розмір сплаченого статутного капіталу, тис. грн.	5 050 505.00
Вид діяльності по КВЕД-2010	<ul style="list-style-type: none"> • 64.19 Інші види грошового посередництва (основний); • 64.91 Фінансовий лізинг; • 64.92 Інші види кредитування; • 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н.в.і.у.; • 66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення
Можливі користувачі фінансової звітності	засновники, банки, податкові, статистичні і інші уповноважені державні органи і інші суб'єкти, передбачені чинним законодавством
Форми ведення бухгалтерського обліку	Журнально-ордерна
Середня кількість працівників Товариства протягом звітного періоду	27
Керівник	Сушкіна Ганна Володимирівна
Головний бухгалтер	юридична особа на яку покладено ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку, ТОВ «ЮК«БІ ЕНД КЕЙ ПАРТНЕРС», в особі директора Кутіної Анни Леонідівни

Основним видом діяльності Товариства є переказ грошових коштів.

Станом на 31 грудня 2018 р., 31 грудня 2017 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства	31.12.2018	31.12.2017
	%	%
ТОВ «ГЕРЦ»	100	100
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2018 року, дотримання яких забезпечує

достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

За рішенням керівництва Товариства МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується. Дострокове застосування цього стандарту не вплинуло би на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2018 року, оскільки Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку внесено зміни в стандарт МСФЗ 16 «Оренда» - набуває чинності 01.01.2019 р.

Наступний стандарт не було впроваджено, тому що він буде застосовуватися вперше в наступних періодах. Стандарт призведе до послідовних змін в обліковій політиці та інших розкриттях до фінансової звітності. Компанія не очікує, що вплив таких змін на фінансову звітність буде суттєвим.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ 16 скасовує поточну подвійну модель обліку оренди орендарями, відповідно до якої договори фінансової оренди відображаються в звіті про фінансовий стан, а договори операційної оренди не відображаються. Замість неї вводиться єдина модель відображення всіх договорів оренди в звіті про фінансовий стан в порядку, схожому з поточним порядком обліку договорів фінансової оренди. МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди.

Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів – щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.

МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення.

В даний час Товариство оцінює вплив МСФЗ (IFRS) 16 і планує застосувати новий стандарт на відповідну дату вступу в силу.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності.

Господарська діяльність Товариства не була збитковою.

Діяльність Товариства не має будь яких фінансових загроз, які б могли призвести до ліквідації підприємства, збільшення заборгованості підприємства, втрати безперервності функціонування підприємства.

Товариство немає підстав для дострокового припинення діяльності, звільнення провідного персоналу, можливості втрати значного клієнта.

Незавершені судові або регулятивні провадження проти Товариства відсутні.

Товариство постійно працює над новими проектами, для забезпечення стабільної роботи підприємства і надалі планує продовжувати свою діяльність.

Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

2.6. Перше застосування МСФЗ

Товариство обрало датою переходу на МСФЗ 24 квітня 2015 року. Фінансова звітність на дату 31 грудня 2015 року перша фінансова звітність згідно МСФЗ.

2.7. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 22 лютого 2019 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. Суттєві положення облікової політики.

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Основні принципи облікової політики

Принципи облікової політики використані для підготовки фінансової звітності, викладені нижче.

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікові політики Товариства розроблені та затверджені керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, оснований на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.2, 7.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові зобов'язання, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю. Операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання, які відображаються за справедливою вартістю із відображенням переоцінки через прибуток або збиток визнаються негайно у складі звіту про сукупні доходи.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, зазвичай, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість, визнається як фінансовий актив (за винятком дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками с бюджетом) та первісно оцінюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту.

Залежно від очікуваного терміну погашення на кожен звітну дату дебіторська заборгованість поділяється на:

- поточну, що очікується до відшкодування або погашення не більше дванадцяти місяців після звітного періоду;

- довгострокову, що очікується до відшкодування або погашення через більш ніж дванадцять місяців після звітного періоду.

Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку та за амортизованою собівартістю, із застосуванням методу ефективного відсотка.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

Категорія «фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток» включає фінансові активи, призначені для торгівлі, і фінансові активи, віднесені при первісному визнанні в категорію переоцінюваних за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Фінансові активи класифікуються як утримувані для продажу, якщо вони придбані з метою продажу в найближчому майбутньому. Похідні інструменти, включаючи відокремлені вбудовані похідні інструменти, також класифікуються як призначені для торгівлі, за винятком випадків, коли вони визначаються як інструменти ефективного хеджування згідно МСФЗ (IAS) 39.

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, враховуються в звіті про фінансовий стан за справедливою вартістю, а чисті зміни справедливої вартості визнаються у складі витрат по фінансуванню (негативні чисті зміни справедливої вартості) або у складі доходу від фінансування (позитивні чисті зміни справедливої вартості) в звіті про прибутки і збитки. Фінансові активи, визначені при первісному визнанні в якості переоцінених за справедливою вартістю через прибуток або збиток, відносяться до цієї категорії на дату первісного визнання та виключно при дотриманні критеріїв МСФЗ (IAS) 39.

Товариство аналізує фінансові активи, призначені для торгівлі, відмінні від похідних інструментів, на предмет доречності допущення про наявність наміру їх продажу в найближчому майбутньому. Якщо в рідкісних випадках Товариство не в змозі здійснювати торгівлю цими активами через відсутність активних ринків для них, Товариство може прийняти рішення про перекваліфікацію даних активів. Перекласифікація таких активів в категорію позик та дебіторської заборгованості, інструментів, наявних для продажу, або фінансових інструментів, утримуваних до погашення, залежить від характеру активу. Проведений аналіз не робить впливу на фінансові активи, класифіковані як активи що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, в силу використання Товариством

можливості обліку за справедливою вартістю, оскільки ці інструменти не можуть бути перекласифіковані після первісного визнання.

Похідні інструменти, вбудовані в основні договори, враховуються як окремі похідні інструменти та відображаються за справедливою вартістю, якщо притаманні їм економічні характеристики та ризики не є тісно пов'язаними з ризиками і характеристиками основних договорів, і ці основні договори не призначені для торгівлі і не класифікуються як переоцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Вбудовані похідні інструменти такого роду оцінюються за справедливою вартістю, а зміни їх справедливої вартості визнаються у прибутку або збитку. Перегляд порядку обліку відбувається лише у випадку змін в умовах договору, що призводять до істотної зміни грошових потоків, які потрібні були б в іншому випадку.

3.3.5. Фінансові зобов'язання

Поточні фінансові зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижче наведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Всі інші фінансові зобов'язання Товариство класифікує як непоточні.

Зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Основні засоби обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та / або накопичених збитків від знецінення, якщо такі є.

3.4.2. Амортизація основних засобів

Амортизація активу починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли місце розташування і стан активу забезпечують його використання у відповідності з намірами керівництва. Амортизація розраховується лінійним методом протягом строку корисного використання активів.

При нарахуванні амортизації встановлюються наступні строки корисної експлуатації для наявних класів основних засобів:

- Група 4 - машини та обладнання (комп'ютерне обладнання) – 3 роки.
 - Амортизацію активу припиняють на одну із двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують к утримуваний для продажу згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.3. Припинення визнання основних засобів

Визнання балансової вартості об'єкта основних засобів припиняється:

- після вибуття
- коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання чи вибуття.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, визнається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю об'єкта. Прибутки не класифікуються як дохід.

3.4.4. Визнання та оцінка нематеріальних активів

Нематеріальний актив - немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Товариство визнає нематеріальний актив, якщо він відповідає:

- визначенню нематеріального активу
- критеріям визнання.

Нематеріальний актив визнається якщо і тільки якщо:

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до активу, надходять до суб'єкта господарювання,
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Первісно Товариство оцінює нематеріальні активи, які відповідають критеріям визнання, за собівартістю.

Корисний строк використання нематеріальних активів оцінюються як обмежений або необмежений.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом їх строку корисного використання.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом їх корисного економічного життя і оцінюються на предмет знецінення, коли є всі ознаки того, що нематеріальний актив може бути знецінений. Терміни амортизації та методи нарахування амортизації для нематеріальних активів з визначеним строком корисного використання переглядаються принаймні в кінці кожного звітного періоду. Зміни очікуваного строку корисного використання або очікуваного споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі враховуються за допомогою зміни терміну або порядку амортизації, при необхідності, і враховуються як зміни в облікових оцінках.

Амортизаційні відрахування по нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання визнаються у звіті про доходи у складі витрат відповідно до функції нематеріальних активів.

Нематеріальні активи з визначеним строком корисного використання не амортизуються, проте тестуються на знецінення щорічно або індивідуально, або на рівні генеруючої одиниці. Оцінка активів з невизначеним терміном корисного використання щорічно переглядається для визначення підтвердження продовження використання активів з невизначеним терміном використання. Якщо ні, то зміна терміну корисного використання від невизначеного до кінцевого робиться на перспективній основі.

Прибуток чи збиток від вибуття нематеріальних активів визначається як різниця між чистою виручкою від вибуття та балансовою вартістю та враховується в звіті про доходи в статті списання активів.

3.4.5. Припинення визнання основних засобів

Згідно з МСБО 36 потрібно перевіряти зменшення корисності нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

- щорічно, та
- кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності.

Визнання балансової вартості об'єкта основних засобів припиняється:

- після вибуття або
- коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання чи вибуття.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, визнається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю об'єкта. Прибутки не класифікуються як дохід.

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем.

Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

В затвердженому Положенні про облікові політики Товариством прийнято рішення про застосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці відповідно до підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 розділу III Податкового кодексу України. У зв'язку з тим, що річний дохід Товариства (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за річний звітний (податковий) період перевищує

двадцять мільйонів гривень, Товариство визначає об'єкт оподаткування шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень розділу III Податкового кодексу України.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Товариством укладено договір суборенди, відповідно якого взято в строкове платне користування офісне приміщення.

4. Інші застосування облікової політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

4.2. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, у 2018 році Товариство сплачувало внески до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні нарахування на заробітну плату, та відображаються у періоді, в якому була нарахована відповідна плата.

4.3. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5.5. Судження щодо проведення перерахунку фінансової звітності на показник гіперінфляції

Враховуючи те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження та проаналізувавши критерії, які характеризують показник гіперінфляції і передбачені у параграфі 3 МСБО 29, Керівництво компанії прийняло рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2018 рік згідно з МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції».

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній	Ринковий	Офіційні курси НБУ

	вартості		
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка поточної дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2017	2018	2017
Дебіторська заборгованість	21901	2613	21901	2613
Інша поточна дебіторська заборгованість	72074	26389	72074	26389
Грошові кошти та їх еквівалент	23377	8738	23377	8738
Кредиторська заборгованість	97258	6685	97258	6685
Інші поточні зобов'язання	13973	26222	13973	26222

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Нематеріальні активи.

В тисячах гривень

Балансова вартість на 01 Січня 2018	1620
Надійшло за звітний період	-
Знос	1620
Первісна вартість на 31 Грудня 2018	4860
Накопичена амортизація	4860
Балансова вартість на 31 Грудня 2018	0

7.2. Основні засоби та малоцінні необоротні матеріальні активи

В тисячах гривень

Балансова вартість на 01 Січня 2018	304
Надійшло за звітний період	768
Знос	335
Первісна вартість на 31 Грудня 2018	1480
Накопичена амортизація	743
Балансова вартість на 31 Грудня 2018	737

7.3.Грошові кошти та їх еквіваленти

<i>У тисячах гривень</i>	31.12.2018 р.	01.01.2018 р.
Залишки на банківських рахунках	23377	8738
Разом грошові кошти	23377	8738

7.4.Поточна кредиторська заборгованість

<i>У тисячах гривень</i>	31.12.2018 р.	01.01.2018 р.
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	97258	6685
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	139	109
- у т.ч. з податку на прибуток	128	101
Разом	97397	6794

7.5.Доходи за видами

<i>У тисячах гривень</i>	2018 р.	2017 р.
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	159518	48599
Інший операційний дохід	2357	591
Інші фінансові доходи від факторингових операцій	8963	5106
Інші доходи		0
Разом доходи	170838	54296

7.6. Витрати за видами

<i>У тисячах гривень</i>	2018 р.	2017 р.
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	(102196)	(8639)
Матеріальні витрати	(21)	(24)
Витрати на персонал:		
- заробітна плата	(1319)	(735)
- витрати на соціальне забезпечення	(283)	(159)
Розрахунково-касове обслуговування	(145)	(93)
Інші операційні витрати	(65753)	(44087)
Разом операційні витрати	(169717)	(53737)
Податок на прибуток	(202)	(101)
Разом витрат	(169919)	(53838)

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

У 2018 році Товариство є стороною у наступних судових справах:

- Справа №916/316/18 за позовом КП «Теплопостачання міста Одеси» до Товариства;
- Справа №916/1350/18 за позовом Товариства до КП «Теплопостачання міста Одеси»;
- Справа №910/9943/18 за позовом Товариства до ПАТ «КІЇВЕНЕРГО».

Станом на 31.12.2018р. судові рішення за вищезазначеними позовами неприйняті.

8.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи доволно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин

та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Пов'язані особи Товариства - учасники, котрі мають частку в Статутному капіталі Товариства.
ТОВ «ГЕРЦ» Код ЄДРПОУ засновника: 30587514 Адреса засновника: 65014, Одеська обл., місто Одеса, Приморський район, ВУЛИЦЯ ЄВРЕЙСЬКА, будинок 2 А
Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 5050505.00.

У звітному періоді Товариство проводило наступні операції з пов'язаною особою засновником, між Товариством та ТОВ «ГЕРЦ» були укладені у 2015 році та діяли у 2018 році такі договори:

- Договір №150901-01 від 01.09.2015 року, згідно якого Фінансова компанія орендувала у ТОВ «ГЕРЦ» комп'ютерну техніку та сервер бази даних (віртуальний);
- Ліцензійний договір №1/15 від 22.12.2015 року, згідно якого ТОВ «ГЕРЦ» надає Фінансовій компанії право на використання ПЗ (Комп'ютерна програма «Автоматизована система прийому та обліку комунальних платежів» (скорочена назва АСОКП)), тобто Ліцензію.

Між Фінансовою компанією та ТОВ «ГЕРЦ» були укладені у 2016 році та діяли у 2018 році такі договори:

- Ліцензійний договір №1/16 від 01.11.2016 року, згідно якого ТОВ «ГЕРЦ» надає Фінансовій компанії право на використання ПЗ (Комп'ютерна програма «Автоматизована Система Прийому Платежів» (скорочена назва АСПП)), тобто Ліцензію.
- Договір сумісної діяльності №160104-01 від 04.01.2016 року на забезпечення та здійснення прийому платежів населення за надані їм послуги синхронізації довідників постачальників послуг, забезпечення та здійснення прийому платежів населення за надані їм послуги діяв у частині здійснення розрахунків.

На протязі 2017 та 2018 років нові договори між Фінансовою компанією та пов'язаною особою ТОВ «ГЕРЦ» не укладалися.

Відповідно щодо взаємовідносин з пов'язаною особою – директором за 2018 рік: будь-які угоди з ним не укладалися, будь-які суми, окрім виплати заробітної плати, не виплачувалися.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою.

8.3.3. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Валютний ризик. Товариство бере на себе кредитний ризик, а саме ризик того, що одна зі сторін фінансового інструменту призведе до фінансових втрат для іншої сторони внаслідок невиконання зобов'язань за договором. Кредитний ризик виникає в результаті продажу товарів на умовах кредиту та інших угод з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи. Товариство працює у межах України, і відповідно, не має схильності до валютних ризиків.

8.3.4. Ризик зміни процентних ставок.

Ризик зміни процентних ставок. Доходи Товариства та операційні потоки грошових коштів не залежать від зміни ринкових процентних ставок, тому що довгострокові кредити і позики видаються за фіксованими ставками.

Товариство не має формальних політик і процедур з управління ризиками процентної ставки, на думку керівництва, такий ризик є незначним для Товариства.

8.3.5. Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності. Ризик ліквідності являє собою ризик того, що терміни погашення активів та зобов'язань не збігаються. Розбіжність даних позицій потенційно підвищує прибутковість, але може також збільшити ризик

виникнення збитків. Товариство має процедури з метою мінімізації таких втрат, а саме, таких як підтримка достатньої кількості грошових коштів та інших високоліквідних активів,

Керівництво Товариства аналізує старіння її активів і погашення своїх зобов'язань і планує свою ліквідність залежно від очікуваного погашення різних інструментів. У разі недостатньої або надлишкової ліквідності Товариство реалізує переміщення ресурсів і коштів для досягнення оптимального фінансування потреб бізнесу.

Товариство прагне підтримувати стійку базу фінансування. Товариство інвестує кошти в ліквідні активи, для того, щоб мати можливість швидко і без утруднень виконати непередбачені вимоги щодо ліквідності. Портфель ліквідності Товариства включає грошові кошти та фінансові інвестиції для продажу.

Позиція ліквідності контролюється і регулярно проводиться стрес-тестування з ліквідності при різних сценаріях, що охоплюють стандартні та більш несприятливі ринкові умови та виконуються керівництвом Товариства для додаткової інформації щодо джерел фінансування отриманих.

9. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт про рух грошових коштів за 2018 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність призвела до прибутку грошових коштів в розмірі 5420 тис. грн. Неопераційна діяльність призвела до прибутку грошових коштів в розмірі 9219 тис. грн.

За підсумками діяльності Товариства за звітний 2018 рік чистий рух грошових коштів в розмірі 14639 тис. грн.

10. Звіт про власний капітал.

Станом на 31 грудня 2018 року статутний капітал Товариства становить 5050505,0 (п'ять мільйонів п'ятдесят тисяч п'ятсот п'ять) гривень, внесений грошовими коштами в повному обсязі.

За звітний період Товариство отримало прибуток у розмірі 919 тис. грн. Власний капітал Товариства на кінець звітного періоду склав 6683 тис. грн.

Власний капітал

<i>У тисячах гривень</i>	2018 р.	2017 р.
Залишок на початок року	5764	5306
Скоригований залишок на початок року	5764	5306
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	919	458
Інший сукупний дохід за звітний період	0	0
Розподіл прибутку	0	0
Внески учасників	0	0
Вилучення капіталу	0	0
Разом змін у капіталі	919	458
Залишок на кінець року	6683	5764

11. Події після дати балансу

Датою затвердження фінансової звітності Товариство визначає 22.02.2019 року. Це дата розгляду та затвердження фінансової звітності керівництвом до подання регулятору та публікації, що в розумінні МСБО 10 є датою затвердження до випуску. З 01.01.2019 по 22.02.2019 р. Товариство не ідентифікувала подій, які б вимагали коригування після звітного періоду та які не вимагають коригування після звітного періоду в розумінні МСБО 10.

Директор

/Сушкіна Г.В./